

prezente teatrale romanești peste hotare

„Sipetul de aur“

Plovdiv, 13—19 octombrie 1986

Sunt sigură că iarna, primăvara, vara și și ele benefice pentru Plovdiv, dar cred că mai ales toamna este anotimpul cind orașul trăiește cu adevărat. Atunci, parfumul înălțat persistent al trandafirilor își adaugă, fericit, iz crud de măr, miereasmă de rodie în pîrg, plăcute arome de fistic ori de migdale amare.

În octombrie 1986, orașul ne întâmpina cu urări de bun venit și cu o caldă amabilitate. Organizatorii primeau cu grație avalanșa oaspețiilor osteniți de drum lung. Unele delegații soseau de foarte departe: din Cuba, Danemarca, China, Norvegia, Finlanda, Japonia, Marea Britanie, India... Tuturor, în buna tradiție, ni s-a oferit o alcășă ospitalitate. Curînd, orașul ne dezvăluia tainile sale medievale, perla sa antică — teatru, miraculos păstrat, ca și întreprinderile sale moderne, muzeele, lăcașele de cultură, timpul destinat vizitatorilor fiind însă sever măsurat, spre a nu afecta prezentarea programelor în concurs.

Luni, 13 octombrie, deschiderea celei de a XIV-a ediții a Festivalului internațional de televiziune „Sipetul de aur“: 29 de țări participante, 56 de programe în competiție (văzute pe secțiuni de trei juriu specializate), iar în afara concursului, producții premiate în alte Festivaluri internaționale. Media zilnică: 12 ore de vizionări, incitante din punct de vedere artistic, prezentate în excelente condiții tehnice. Uneori, seara, ni se oferea, în orașul vechi, muzică... Părăseam sălile cu micile ecrane saturate de decibeli, lăsîndu-ne fermeați de Vivaldi, de Haydn și Mozart. Paradoxal, miniconcer-

tele camerale ori de jazz susținute „pe viu“ de admirabili artiști ne îniesneau revenirea, cu o putere de percepere împrospătată, la vizionarea programelor „hors concours“, difuzate pînă la ore tirziu din noapte.

Producția Televiziunii Române **De joi pînă duminică** (scenariul — Rodica Padina, în regia subsemnatelor) a fost prezentată... joi, 16 octombrie, întrunind aprecierile juriei pentru adulți și ale spectatorilor. Dar, de joi pînă duminică... cite emoții! La împlinirea sorocului, rezultatele: Diploma specială a Juriului, într-o competiție la care au participat țări cu tradiție recunoscută în domeniul, ca de pildă Uniunea Sovietică, Suedia, R. P. Polonă. Aceeași distincție a fost acordată Franței (**Leon Blum, la scără unană** — program ambicios prezentat de Antenne 1, imbinind procedeele documentarului artistic cu elemente de fictiune) și Japoniei (pentru excelentul film **Inapoi la copilărie**).

Filmul nostru s-a bucurat de o bună primire, fiind prețuită ideea sa centrală, întimplările prin care trece Bogdan, un băiețel desșept și serios, ca majoritatea copiilor din generația lui, nu reprezentă altceva decât nepotolita sete de aventură proprie tuturor prichindeilor lumii, situația conflictuală intervenind abia atunci cînd adulții dovedesc că au uitat ce înseamnă zimbetul copilăriei.

Prezentă în numeroase filme interesante ale concursului, relația părinți-copii a fost tratată de preferință în registrul grav ori chiar sumbru. De aceea, cred că mijloacele comediei lirice folosite în filmul nostru și farmecul interpretilor (Diana Lupescu, Vladimir Găitan și năstrușnicul Mihai Voicu) au cucerit.

Domnița MUNTEANU